

Список використаних джерел:

1. Задорожний М. Тимчасове вилучення та арешт майна: які строки встановлено для правомірного його притримання? 05.08.2020 URL: <http://www.visnuk.com.ua/uk/news/100019294-timchasove-viluchennya-ta-aresht-mayna-yaki-stroki-vstanovleno-dlya-pravomirnogo-yogo-pritrimannya>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI.
3. Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 р. № 1104.
4. Соловійов В.О. Проблемні питання визначення процесуального статусу тимчасово вилученого майна та його арешту за Кримінальним процесуальним кодексом України 2012 року. Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика правозастосування: колективна монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 631–656.
5. У Вищому антикорупційному суді дослідили причини відмови у задоволенні скарг на стадії досудового розслідування кримінального провадження, 2019 URL: <https://www.slideshare.net/pravotv/ss-208740949>

References:

1. Zadorozhnyi M. (2020). Tymchasove vyluchennia ta aresht maina: yaki stroky vstanovleno dla pravomirnogo yoho prytrymanna? [Temporary seizure and seizure of property: what are the deadlines for lawful detention?] URL: <http://www.visnuk.com.ua/uk/news/100019294-timchasove-viluchennya-ta-aresht-mayna-yaki-stroki-vstanovleno-dlya-pravomirnogo-yogo-pritrimannya>
2. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-VI.
3. Pro realizatsiiu okremykh polozhen Kryminalnogo protsesualnogo kodeksu Ukrainy [On the implementation of certain provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 19 lystopada 2012 r. № 1104.
4. Soloviov V.O. (2018). Problemni pytannia vyznachennia protsesualnogo statusu tymchasovo vyluchenooho maina ta yoho areshtu za Kryminalnym protsesualnym kodeksom Ukrainy 2012 roku. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks 2012 roku: ideolohiia ta praktyka pravozastosuvannia [Problematic issues of determining the procedural status of temporarily confiscated property and its arrest under the Criminal Procedure Code of Ukraine in 2012. Criminal Procedure Code of 2012: ideology and practice of law enforcement]: kolektyvna monohrafiia. Odesa: Vydavnychiy dim «Helvetyka», 2018. С. 631-656.
5. U Vyshchomu antykoruptsiinomu sudi doslidyly prychny vidmovy u zadovolenni skarh na stadii dosudovoho rozsliduvannia kryminalnoho provadzhennia [The Supreme Anti-Corruption Court investigated the reasons for refusing to satisfy complaints at the stage of pre-trial investigation of criminal proceedings]. 2019 URL: <https://www.slideshare.net/pravotv/ss-208740949>

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.2.17>

PROBLEMY INFORMACYJNO-PRAWNEGO ZABEZPIECZENIA GOSPODARCZYCH STOSUNKÓW PROCESOWYCH NA UKRAINIE

Anton Ivanov

student

Prywatnej Spółki Akcyjnej „Uczelnia „Międzyregionalna Akademia Zarządzania Personelem”

(Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0003-1382-8002

Ivanov@gmail.com

Adnotacja. W artykule przeanalizowano specyfikę braków i luk w informacyjno-prawnym zabezpieczeniu gospodarczych stosunków procesowych na Ukrainie. Określono listę problemów informacyjno-prawnych dotyczących gospodarczych stosunków procesowych. Wyszczegółowano treść każdego z takich problemów. Należy zauważyć, że kwestia wykorzystania elektronicznego podpisu cyfrowego w gospodarczych stosunkach procesowych powinna być uregulowana wyłącznie na podstawie Regulaminu o Jednolitym Sądowym Systemie Informacyjno-Telekomunikacyjnym, to znaczy w rzeczywistości obecnie obowiązujące przepisy nie zawierają norm regulujących tę kwestię. Stwierdzono, że problem uregulowania działalności sędziów prelegentów może zostać rozwiązany poprzez przyjęcie opisu stanowiska sędziego prelegenta. Rozwiązanie tego problemu jest dziś ułatwione przez fakt, że taka instrukcja została przyjęta w celu uregulowania działalności służbowej rzeczników sądów, a także przez fakt, że takie opisy stanowisk są akceptowane przez poszczególne sądy na poziomie lokalnym.

Słowa kluczowe: problemy, zabezpieczenie informacyjno-prawne, gospodarcze stosunki procesowe, sądownictwo gospodarcze, bezpieczeństwo informacji.

PROBLEMS OF INFORMATION AND LEGAL SUPPORT OF ECONOMIC PROCEDURAL RELATIONS IN UKRAINE

Anton Ivanov

Applicant

Interregional Academy of Personnel Management (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0003-1382-8002

Ivanov@gmail.com

Abstract. In the article the specifics of the shortcomings and gaps in the information and legal support of economic procedural relations in Ukraine are analyzed. The list of problems of information and legal support of economic procedural relations is determined. The content of each of these problems is detailed. It is emphasized that the issue of using electronic digital signature in economic procedural relations should be regulated exclusively by the Regulation on the Unified Judicial Information and Telecommunication System, ie, in fact, currently the current legislation does not contain rules governing this issue.

It is concluded that the problem of regulating the activities of judges-speakers can be solved by adopting the job description of the judge-speaker. The solution to this problem today is facilitated by the fact that such an instruction was adopted to regulate the official activities of court secretaries, as well as by the fact that such job descriptions are adopted by individual courts at the local level.

Key words: problems, information and legal support, economic procedural relations, economic litigation, information security.

ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Антон Іванов

здобувач

ПраТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом» (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0003-1382-8002

Ivanov@gmail.com

Анотація. У статті проаналізовано специфіку недоліків і прогалин інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні. Визначено перелік проблем інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин. Деталізовано зміст кожної із таких проблем. Наголошено, що питання використання електронного цифрового підпису у господарських процесуальних відносинах має урегулюватися виключно Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему. Наразі ж чинне законодавство не містить норм, які здійснюють регламентацію цього питання.

Зроблено висновок, що проблема урегулювання діяльності суддів-спікерів може бути вирішена шляхом прийняття Посадової інструкції судді-спікера. Вирішення цієї проблеми нині є полегшеним тим, що така інструкція була прийнята для урегулювання службової діяльності пресекретарів судів, що такі посадові інструкції прийняті окремими судами на локальному рівні.

Ключові слова: проблеми, інформаційно-правове забезпечення, господарські процесуальні відносини, господарське судочинство, інформаційна безпека.

Вступ. Згідно із рішенням Ради суддів України № 75 від 20.09.2019 (Decision of the Council of Judges of Ukraine, 2019) станом на липень 2019 року у підсистемі «Електронний суд» було зареєстровано 22,6 тисяч користувачів. Від моменту введення цієї системи у дію до липня 2019 року до неї електронними засобами було надіслано 19,9 тисяч заяв, 17,5 тисяч було зареєстровано судами, із них 9,8 тисяч – авторозподілені. Ці статистичні дані є свідченням того, що інформаційно-правове забезпечення нині є важливим складником будь-яких процесуальних відносин у нашій державі. Функціонування господарських процесуальних відносин в Україні також не один рік забезпечується різними елементами інформаційно-правового механізму судочинства.

Основна частина. У чинне законодавство України, в тому числі й у господарське процесуальне законодавство, поступово вносяться зміни, які переводять окремі елементи судочинства в електронний режим. Зокрема, останніми роками вітчизняним законодавцем було прийнято відповідні зміни до Господарського процесуального кодексу України та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, а також низку нормативно-правових актів, які використовуються для збору, обробки, накопичення, зберігання, пошуку, розповсюдження інформації в господарських процесуальних відносинах, наприклад Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затверджене рішенням Ради суддів України від 26 листопада 2010 року № 30 (Regarding the Regulations on the automated document management system of the court, 2010).

Низка засобів електронної взаємодії між судом і учасниками господарського процесу вже є неодмінним складником господарських процесуальних відносин – з їх допомогою забезпечується автоматичний розпо-

діл справ, учасникам господарських процесуальних відносин надсилаються повістки та копії процесуальних документів в електронній формі, судовий процес фіксується технічними засобами, розгляд господарських справ може відбуватися в режимі відеоконференції, ведуться різні електронні архіви, створено такі автоматизовані інформаційні системи, як Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система й Єдиний державний реєстр судових рішень, узагальнюється судова статистика та практика. Також у господарських процесуальних відносинах використовуються різні бази даних, судові прецеденти, інформаційні кіоски, електронні платіжні термінали, вебпортал судової влади України та вебсайти господарських судів у мережі Інтернет, сторінки господарських судів у соціальних мережах.

Втім, незважаючи на наявність позитивних тенденцій у розвитку інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні, які насамперед виявляються у тому, що низка напрямів, передбачених у Концепції галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи (The concept of the sectoral program of informatization of courts of general jurisdiction and other institutions of the judicial system, approved by the State Agency for Science, Innovation and Informatization of Ukraine, 2013) нині є реалізованим. Однак залишаються певні проблемні моменти, які потребують термінового вирішення.

Наш аналіз законодавства, яке урегульовує інформаційно-правове забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні, засвідчив наявність низки проблем, недоліків і прогалин. Оскільки створення та функціонування таких ресурсів потребує належної правової, організаційної, матеріальної та технічної підтримки, особливе значення для інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин має вирішення його поточних проблем, а також прогнозування того, яким чином інформаційно-правове забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні буде розвиватися у подальшому.

Необхідність дослідження проблем інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні особливо актуалізувалося за останній рік, адже пандемія коронавірусної інфекції COVID-19 стала додатковим викликом для судової влади. На відміну від багатьох інших сфер, судова система не може перебувати на карантині, адже гарантії суб'єктів господарських процесуальних відносин на судовий захист мають забезпечуватися безперервно. В таких умовах ефективна система інформаційно-правового забезпечення господарських судів, зокрема в частині побудови досконалої системи електронного судочинства, є украй необхідною для забезпечення ефективного захисту прав і свобод сторін господарського спору.

Дослідженням проблем інформаційно-правового забезпечення діяльності судів в Україні займалися дослідники Р.О. Арсірій, Н.В. Бабяк, О.В. Бринцев, І.В. Іванова, М.Б. Кравчик, В.А. Липкан, С.Ю. Обрусна, В.Б. Пчелін, В.А. Раца, В.С. Чубань. Однак ці питання у контексті господарських процесуальних відносин в Україні не досліджувалися у вітчизняній науковій літературі, що зумовлює актуальність здійснення такого аналізу як в рамках нашого дослідження, так і в контексті формування вітчизняної доктрини інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин.

Перша із виділених нами у процесі дослідження проблем зумовлена тим, що після проголошення незалежності України вітчизняним законодавцем було прийнято низку нормативно-правових актів, які здійснюють інформаційно-правове забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні. Серед них можна виділити спеціальні нормативно-правові акти у сфері судочинства (наприклад, Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII), нормативно-правові акти, які здійснюють регламентацію господарських процесуальних відносин (насамперед Господарський процесуальний кодекс України), інформаційне законодавство (зокрема, Закони України «Про інформацію» від 02.10.1992 № 2657-XII, «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI, «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 05.07.1994 № 80/94-ВР тощо), нормативно-правові акти у сфері інформаційного забезпечення роботи судів (Положення про автоматизовану систему документообігу суду, Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи).

Втім, чинне законодавство України передбачає прийняття деяких нормативно-правових актів, які на практиці так і не були прийняті. Насамперед йдеться про положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему, якому як нормативно-правовому акту, що реально функціонує, присвячено не одну статтю Господарського процесуального кодексу України (Commercial Procedural Code of Ukraine, 1992).

Нині діюча інформаційно-телекомунікаційна система була запроваджена порівняно нещодавно. Вона є удосконаленою та розширеною автоматизованою системою документообігу, яка діяла в Україні до цього. У зв'язку із запровадженням цієї системи до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, Господарського процесуального кодексу України та низки інших процесуальних кодексів було внесено зміни, деякі із яких будуть введені у дію із дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (наприклад, стаття 15-1 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, яка і визначає сутність Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, а також різні процесуальні питання її функціонування). Втім, якщо ми звернемося до змісту Господарського процесуального кодексу України, то виявимо низку норм, які відсилають до Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему, що так і не було прийнято станом на кінець 2020 року.

Частиною 5 статті 6 Господарського процесуального кодексу України (Commercial Procedural Code of Ukraine, 1992) передбачено, що суд направляє судові рішення та інші процесуальні документи учасникам судового процесу на їхні офіційні електронні адреси і вчиняє інші процесуальні дії в електронній формі із застосуванням Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи в порядку, визначеному самим

Господарським процесуальним кодексом України, а також Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

Зі змісту цієї норми можна зробити висновок, що Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему є нормативно-правовим актом, який має врегульовувати функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи як спеціальної системи, яка забезпечує функціонування електронного судочинства в Україні, у тому числі і в господарських процесуальних правовідносинах.

Зокрема, цим нормативно-правовим актом має врегульовуватися порядок направлення господарськими судами судових рішень та інших процесуальних документів учасникам господарських процесуальних відносин на їхні офіційні електронні адреси, а також вчинення інших процесуальних дій в електронній формі, тобто ті процесуальні дії, які реально є невід'ємним складником будь-яких господарських процесуальних відносин.

Частиною 8 статті 6 Господарського процесуального кодексу України (Commercial Procedural Code of Ukraine, 1992) встановлено, що особливості використання електронного цифрового підпису в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі визначаються Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему. Звернемо увагу на те, що питання використання електронного цифрового підпису у господарських процесуальних відносинах має врегульовуватися виключно Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему, тобто наразі чинне законодавство не містить норм, які здійснюють регламентацію цього питання.

Важливе значення має і Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему для розгляду справи господарськими судами за матеріалами судової справи в електронній формі. Частиною 9 статті 6 Господарського процесуального кодексу України (Commercial Procedural Code of Ukraine, 1992) передбачено, що процесуальні та інші документи і докази у паперовій формі після їхнього надходження до суду переводяться у електронну форму та долучаються до матеріалів електронної судової справи в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему. У тому випадку, якщо розгляд справи в електронній формі унеможливлений через технічні причини, матеріали справи переводяться в паперову форму. Порядок такого переведення також врегульовується Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

Отже, проведений нами аналіз змісту Господарського процесуального кодексу України свідчить про те, що в його нормах вітчизняний законодавець розглядає Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему як нормативно-правовий акт, який є прийнятим і реально врегульовує господарські процесуальні відносини. Низка важливих для господарського процесу питань фактично регламентуються шляхом здійснення посилання на неіснуючий нормативно-правовий акт. Ця проблема дійсно потребує свого негайного вирішення.

Ще одна проблема інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні впливає із проблеми відсутності Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему. Вона полягає у тому, що Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система ще не впроваджена у повному обсязі. О.В. Бринцев зазначає, що попри усі очевидні переваги електронного судочинства проект «Електронний суд» (у вузькому розумінні) не набув широкої популярності, а його просування відбувається украй повільно (Bryntsev, 2016: 19–20).

Так, впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи мало початок 04 червня 2018 року, коли у 18 пілотних судах України відповідно до Наказу Державної судової адміністрації України «Про внесення змін до наказу Державної судової адміністрації України від 23.03.2017 № 367» від 31 травня 2018 року № 269 розпочалося тестування підсистеми Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи «Електронний суд» в окремих судах. Відповідно до Наказу Державної судової адміністрації України «Про проведення тестування підсистеми «Електронний суд» у місцевих та апеляційних судах» від 22.11.2018 № 628 із 22 грудня 2018 року у всіх місцевих та апеляційних судах розпочалася експлуатація підсистеми «Електронний суд» у тестовому режимі. На той момент було заплановано, що Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система запрацює із 1 березня 2019 року.

Однак запуск Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи було відтерміновано відповідно до рішення Вищої ради правосуддя через численні зауваження. 7 листопада 2019 року Державною судовою адміністрацією України було затверджено нову редакцію Концепції побудови Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (The concept of building a unified judicial information and telecommunications system, 2019), якою змінено підходи до побудови Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, її структуру, визначено етапи й терміни впровадження, кінцевий із яких датовано 2023 роком.

Ми погодимося із С.Ю. Обрусною, І.В. Івановою та В.С. Чубань у тому, що прийняття такої Концепції можна розцінювати як системний, виважений підхід до впровадження електронного суду, адже оновлена Концепція була розроблена з урахуванням досягнень науково-технічного прогресу, змін у вітчизняному законодавстві, актуальних вимог суспільства (Obrusna et al., 2020: 197). Проте негативним аспектом є те, що впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи було відтерміновано ще на кілька років. Впровадження системи, заплановане на кінець 2018 року, за поточними планами має відбутися у 2023 році.

Замість нового Положення про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи врегульовується Положенням про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженим рішенням Ради суддів України від 26 листопада 2010 року № 30 (Regarding the Regulations on the automated document management system of the court, 2010), що дало змогу господарським судам використовувати у тестовому режимі окремі інструменти електронного правосуддя, серед яких підсистема «Електронний суд», проте не дало їй можливості розвиватися далі.

Наступна виділена нами проблема полягає у тому, що норми, які здійснюють інформаційно-правове забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні, не є систематизованими. Так, інформаційно-правове забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні здійснюється за допомогою норм великої кількості нормативно-правових актів. У змісті Господарського процесуального кодексу України (Commercial Procedural Code of Ukraine, 1992) інформаційно-правовому забезпеченню господарських процесуальних відносин в Україні присвячено статтю 6 «Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система», статтю 8 «Гласність судового процесу», статтю 9 «Відкритість інформації щодо справи» та низку інших статей, які стосуються питань визначення складу суду, прав і обов'язків учасників господарських процесуальних відносин, доказів, повідомлень і викликів до суду, оприлюднення оголошень у справах.

Звертаючись до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, виокремимо статтю 11 «Гласність і відкритість судового процесу» та статтю 15 «Склад суду та його визначення». Також було прийнято низку спеціальних підзаконних нормативно-правових актів, таких як рішення Ради суддів України від 26 листопада 2010 року № 30, Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи, Концепція побудови Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, Наказ Державної судової адміністрації України «Про проведення тестування підсистеми «Електронний суд» у місцевих та апеляційних судах» від 22.11.2018 № 628 тощо.

При цьому зміст зазначених нормативно-правових актів може суперечити один одному. Наприклад, Перехідні положення Господарського процесуального кодексу України закріплюють положення, згідно якого до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи подання, реєстрація, надсилання процесуальних та інших документів, доказів, формування, зберігання та надсилання матеріалів справи здійснюються в паперовій формі. Наказом Державної судової адміністрації України «Про проведення тестування підсистеми «Електронний суд» у місцевих та апеляційних судах» від 22.11.2018 № 628 (On testing the subsystem “Electronic Court” in local and appellate courts, 2018) було запроваджено тестовий режим експлуатації підсистеми «Електронний суд» в усіх місцевих та апеляційних судах, який і передбачає можливість подання, реєстрації, надсилання процесуальних та інших документів, доказів, формування, зберігання та надсилання матеріалів справи в електронній формі.

Досліджуючи проблеми інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні, ми також звернули увагу на те, що велика кількість проблем, на які вказували вітчизняні дослідники у своїх працях ще кілька років тому, були вирішені у період 2019-2020 років. Наприклад, В.А. Раца у своїй праці вирішення проблем інформаційно-правового забезпечення господарських процесуальних відносин в Україні пропонував здійснити шляхом законодавчого закріплення посади пресекретаря та судді-спікера у судах, що, на думку автора, забезпечило б нормативну підтримку розвитку окремих аспектів сфери інформаційного забезпечення судів (Ratsa, 2017: 16).

Окрім змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII, дослідником пропонувалося розробити загальні рекомендації щодо діяльності судді-спікера. У Типовому положенні про апарат суду, затвердженому 08 лютого 2019 року, ці посади були закріплені. Зокрема, у пункті 25 було встановлено, що в апараті суду діє пресслужба, а у разі недоцільності утворення окремого структурного підрозділу вводиться посада пресекретаря, який забезпечує розвиток інформаційних зв'язків між судом і відвідувачами суду, органами державної влади, підприємствами, установами та організаціями, ЗМІ, сприяє формуванню позитивного іміджу діяльності суду.

Звернемо увагу на те, що посадова інструкція пресекретаря суду була затверджена ще у 2013 році (On approval of the Standard job description of the chief specialist for ensuring relations with the mass media (press secretary), 2013), тож нині наявна уся необхідна законодавча основа для службової діяльності таких осіб. Також у Типовому положенні про апарат суду (On approval of the Standard Regulations on the court staff, 2019) наявні згадки і про суддів-спікерів. Поки що Державною судовою адміністрацією України ще не було прийнято посадових інструкцій суддів-спікерів, проте, як свідчить інформація на офіційних вебсайтах окремих судів, на практиці така посада все частіше запроваджується в апаратах судів, а в деяких судах, наприклад у Хмельницькому окружному адміністративному суді, наразі приймаються локальні нормативно-правові акти для врегулювання їхньої діяльності (On approval of the Regulations on the judge-speaker of the Khmelnytsky District Administrative Court, 2016).

Висновки. Отже, проблема врегулювання діяльності суддів-спікерів може бути вирішена шляхом прийняття Посадової інструкції судді-спікера. Вирішення цієї проблеми наразі є полегшеним через те, що така інструкція була прийнята для врегулювання службової діяльності пресекретарів судів, а також тим, що такі посадові інструкції прийняті окремими судами на локальному рівні.

Список використаних джерел:

1. Бринцев О.В. «Електронний суд» в Україні. Досвід та перспективи : монографія. Х. : Право, 2016. 72 с.
2. Господарський процесуальний кодекс України : Закон України від 06.11.1991 № 1798-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 6, ст. 56.
3. Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи, погоджена Державним агентством з питань науки, інновацій та інформатизації України : Лист від 28 серпня 2013 року № 1/06-1-805.
4. Концепція побудови Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи : наказ Державної судової адміністрації України від 07.11.2019 № 1096.

5. Обрусна С.Ю., Іванова І.В., Чубань В.С. Проблеми адміністративно-правового забезпечення електронного суду в Україні в умовах пандемії Covid-19. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4/2020. С. 196–199.
6. Про затвердження Положення про суддю-спікера Хмельницького окружного адміністративного суду : рішення зборів суддів Хмельницького окружного адміністративного суду від 29 червня 2016 року.
7. Про затвердження Типового положення про апарат суду : наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 № 131.
8. Про затвердження Типової посадової інструкції головного спеціаліста із забезпечення зв'язків із засобами масової інформації (пресекретаря) : наказ Державної судової адміністрації України від 06.11.2013 № 145.
9. Про проведення тестування підсистеми «Електронний суд» у місцевих та апеляційних судах : наказ Державної судової адміністрації України від 22.11.2018 № 628.
10. Раца В.А. Організаційно-правові засади інформаційного забезпечення роботи суду : автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.10. Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2017. 20 с.
11. Рішення Ради суддів України № 75 від 20.09.2019. URL: <http://rsu.gov.ua/uploads/article/risenna-rsu-no-75-vid-20092019-s-bb4581afd0.pdf>.
12. Щодо Положення про автоматизовану систему документообігу суду : рішення Ради суддів України від 26.11.2010 № 30.

References:

1. Bryntsev O.V. (2016). "Elektronnyi sud" v Ukraini. Dosvid ta perspektyvy : monohrafiia ["Electronic Court" in Ukraine. Experience and prospects]. Kh. : Pravo. 72 p. [in Ukrainian].
2. Hospodarskyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Commercial Procedural Code of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 06.11.1991 № 1798-XII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1992. № 6, st. 56 [in Ukrainian].
3. Kontsepsiia haluzевой prohramy informatyzatsii sudiv zahalnoi yurysdyktsii ta inshykh ustanov sudovoi systemy, pohodzhena Derzhavnym ahentstvom z pytan nauky, innovatsii ta informatyzatsii Ukrainy [The concept of the sectoral program of informatization of courts of general jurisdiction and other institutions of the judicial system, approved by the State Agency for Science, Innovation and Informatization of Ukraine] : Lyst vid 28 serpnia 2013 roku № 1/06-1-805 [in Ukrainian].
4. Kontsepsiia pobudovy Yedynoi sudovoi informatsiino-telekomunikatsiinoi systemy [The concept of building a unified judicial information and telecommunications system] : Nakaz Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 07.11.2019 № 1096 [in Ukrainian].
5. Obrusna S.Iu., Ivanova I.V., Chuban V.S. (2020). Problemy administratyvno-pravovoho zabezpechennia elektronnoho sudu v Ukraini v umovakh pandemii Covid-19 [Problems of administrative and legal support of e-court in Ukraine in the context of the Covid-19 pandemic]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, 4, P. 196–199 [in Ukrainian].
6. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro suddiu-spinkera Khmelnytskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu [On approval of the Regulations on the judge-speaker of the Khmelnytsky District Administrative Court] : rishennia zboriv suddiv Khmelnytskoho okruzhnoho administratyvnoho sudu vid 29 chervnia 2016 roku [in Ukrainian].
7. Pro zatverdzhennia Typovoho polozhennia pro aparat sudu [On approval of the Standard Regulations on the court staff] : Nakaz Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 08.02.2019 № 131 [in Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia Typovoi posadovoi instruktzii holovnoho spetsialista iz zabezpechennia zviazkiv z zasobamy masovoi informatsii (pres-sekretaria). [On approval of the Standard job description of the chief specialist for ensuring relations with the mass media (press secretary)] : Nakaz Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 06.11.2013 № 145 [in Ukrainian].
9. Pro provedennia testuvannia pidsystemy "Elektronnyi sud" u mistsevykh ta apeliatsiinykh sudakh. [On testing the subsystem "Electronic Court" in local and appellate courts] : Nakaz Derzhavnoi sudovoi administratsii Ukrainy vid 22.11.2018 № 628 [in Ukrainian].
10. Ratsa V.A. (2017). Orhanizatsiino-pravovi zasady informatsiinoho zabezpechennia roboty sudu. [Organizational and legal bases of information support of court work] : avtoref. dys. kand. yuryd. nauk: 12.00.10. Nats. yuryd. un-t im. Yaroslava Mudroho. Kharkiv. 20 p. [in Ukrainian].
11. Rishennia Rady suddiv Ukrainy. [Decision of the Council of Judges of Ukraine] № 75 vid 20.09.2019 [in Ukrainian].
12. Shchodo Polozhennia pro avtomatyzovanu systemu dokumentoobihu sudu. [Regarding the Regulations on the automated document management system of the court] : Rishennia Rady suddiv Ukrainy vid 26.11.2010 № 30 [in Ukrainian].